

SARRIÀ-SANT GERVASI

VALLVIDRERA, EL TIBIDABO I LES PLANES • SANT GERVASI-LA BONANOVA
SARRIÀ • LES TRES TORRES • SANT GERVASI-GALVANY • EL PUTGET I FARRÓ

8

SARRIÀ-SANT GERVASI

Juliol 2008

ENTREVISTA

Cristina Junyent, cantaire del cor d'Adèlia

“Seria incomprendible la nostra existència sense la música”

Per a la Cristina Junyent, cantar és mitja vida o la vida sencera. Segura de si mateixa, defensa la música com un bé de la humanitat, un bé a protegir, perquè la música uneix més que separa, com passa amb els integrants del cor d'Adèlia de Sarrià, que formen en si una gran pinya musical

Josep Maria Contel

Quin és l'origen del cor Adèlia?

Aquest cor de veus femenines va ser una iniciativa de Mariona Castellar, actriu i cantant; a més de cantar, hi afegí una petita coreografia.

Quan es va crear?

A cavall dels anys 2000-2001, a l'escola de música Antàrtida, on vam assajar molts anys, fins que ens vam traslladar a la Casa Orlandai.

Ha estat positiu aquest canvi?

Penso que sumar-nos a un espai del barri ha estat una bona iniciativa, la confluència de diferents entitats culturals permet fenòmens de sinergia. Sí, estem molt satisfetes d'estar aquí.

I el nom?

Com que sortíem de l'Antàrtida i allà hi ha una terra i un pingüí d'Adèlia -nom de la dona d'un explorador d'aquella terra-, vam pensar que ens podíem dir així.

Per què un cor de dones?

Per l'experiència de la directora fundadora: la formalitat dels homes a l'hora

de l'assaig era menor: el dia que hi havia futbol els homes no venien i l'assaig anava coix.

En són moltes?

Ara en som unes catorze, però hem arribat a ser unes vint. Si podem, fem quatre veus: dues sopranos i dues contralts.

Com es preparen?

Assagem cada dilluns de 9 a 11 del vespre, aquí a la Casa Orlandai. Si hi ha alguna dona del barri que vol provar-ho, pot venir a trobar-nos a un assaig.

Quin repertori tenen?

Molt divers. Cantem des de cançons renaixentistes, fins a nocturns de Mozart o algun Brahms, Bernstein o Beatles. També espirituals negres o folklòriques d'arreu.

I els concerts?

Variats, hem fet intercanvis amb altres cors. Des de fa uns quatre anys cantem a la Festa de la Sal de l'Escala d'Empordà; també tenim un repertori per a nens, hem participat en la Primavera Coral 2008 en l'espai Pere Pruna, i al començament de juny hem fet un concert amb la banda d'adults de l'Antàrtida, a la Casa Orlandai.

Per què li agrada cantar?

Cristina Junyent a la Casa Orlandai.

M'ho passo molt bé, com molta altra gent. La música és tan antiga com l'ésser humà, totes les cultures conegudes han tingut alguna manifestació musical. Modifica l'estat d'ànim, sembla que activa els mecanismes neuronals més profunds. La música dona color a la vida, l'enriqueix, uneix la gent. Posseeix una increïble capacitat de comunicació.

La música dona un estil de vida?

En la meua vida he estat sempre més fidel al cor que a cap altra cosa.

“La música dona color a la vida, l'enriqueix, uneix la gent”

Què hi troba cantant?

Bàsicament plaer, perdo la noció del temps; quan estic trista o desassossegada vaig a buscar partitures o lletres de cançons i em poso a cantar; al cap d'una estona he espantat el meu mal. Quan estic exultant puc cantussejar pel carrer. Però no m'he tornat boja: abans senties cantar molta gent, a la feina o en els patis de les escoles. En canvi, ara

trobo a faltar que la gent no canti més.

El que canta el seu mal espanta?

Sí, absolutament, almenys en el meu cas.

Per tant, la societat hauria de cantar més, oi?

Sí, baixaria el to d'agressivitat; qui canta s'assossega. I cantar en un cor és cantar en un equip; has de tenir un cert compromís, ja que si falles l'equip va coix.

Com veu el futur del cor?

Fa uns mesos vam haver de canviar de directora i ara ens dirigeix la Núria Juanet, música de formació i de família sarriana. Aquest canvi ha comportat una nova manera de cantar. Potser va ser un moment crític, però penso que estem prou consolidades; la Núria ens engresca molt: per exemple, assagem amb la banda d'adults de l'Antàrtida. I, a més, a les adèlies ens uneix, bàsicament, que ens agrada molt cantar juntes.

Per acabar, què és la música per a vostè?

És la troballa d'una via per viure. Seria incomprendible la nostra existència sense la música: conté una certa dosi d'eternitat.